

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/212/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4612201940
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4612201940.3

DOPĽŇACÍ ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a sudcov JUDr. Veroniky Svoradovej a Mgr. Ingrid Vallovej, v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO, a. s. so sídlom Bratislava, Panenská 7, IČO: 35 787 783, zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Ventúrska 16, IČO: 47 234 547, proti odporcovi: Z. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom O., P. XXX, o zaplatenie 4.092,42 eura s príslušenstvom, o návrhu navrhovateľa na doplnenie rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 4. októbra 2012, č. k. 9Co/212/2012-82, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti, týkajúcej sa povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 146,72 eura z r u š u j e a vec vracia súdu prvého stupňa v tejto časti na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 2. mája 2012, č. k. 6C/82/2012-55 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 4.092,42 eura spolu s úrokom vo výške 14,22% ročne zo sumy 2.899,32 eura od 03. 03. 2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 3.196,03 eura od 01. 05. 2011 do zaplatenia a s úrokom z dlžnej úverovej istiny vo výške 14,22% ročne zo sumy 718,90 eura od 17. 03. 2011 do zaplatenia a s úrokom z omeškania 9,25% ročne zo sumy 824,78 eura od 01. 05. 2011 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd návrh zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca, ktoré odôvodnil tým, že súd rozhodol v jeho neprítomnosti, napriek tomu, že sa riadne telefonicky ospravedlnil pred začatím pojednávania. Vo veci nie sú objasnené dôležité skutočnosti, preto považuje za potrebné ho vo veci vypočuť. Nikdy mu nebola doručená, ani nikdy od navrhovateľa neprevzal úverovú kartu, a preto nemohol čerpať navrhovateľom uvádzané prostriedky. Odporca s touto skutočnosťou navrhovateľa oboznámil, avšak ten odmietol v danej veci konať a ďalej požadoval zaplatenie žalovanej sumy. Na základe porušenia zmluvných podmienok zo strany navrhovateľa tým, že žiadal zaplatenie ďalších finančných prostriedkov, ktoré odporcovi neposkytol, odstúpil od zmluvy o spotrebiteľskom úvere a chcel rokovať o zaplatení zvyšnej úverovej istiny vo výške 2.889,32 eura a o vrátení poplatku za sprostredkovanie úveru. Navrhovateľ takéto rokovanie odmietol. Z uvedených dôvodov je toho názoru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, preto navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Navrhovateľ k odvolaniu odporcu uviedol, že odporcovi bol návrh zaslaný na vyjadrenie, pričom odporca sa k návrhu nevyjadril, žiadnym spôsobom ho nenamietal, na vytýčenom pojednávaní sa nezúčastnil, svoju neúčasť neospravedlnil, ani nežiadal pojednávanie odročiť, preto súd právne postupoval podľa § 101 ods. 2 OSP. Navrhovateľ úverovú kartu a následne PIN kód doručil odporcovi poštou. Odporca

z úverovej karty následne čerpal peňažné prostriedky. Túto skutočnosť v konaní odporca nenamietal, preto ju navrhovateľ nepreukazoval. Z uvedených dôvodov navrhovateľ žiadal napadnutý rozsudok súd prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, rozhodujúc o odvolaní navrhovateľa rozsudkom zo dňa 4. októbra 2012, č. k. 9Co/212/2012-82, rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti, týkajúcej sa povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.226,80 eura spolu s úrokom vo výške 14,22% ročne zo sumy 2.899,32 eura od 03. 03. 2011 do zaplataenia a s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 3.196,03 eura od 01. 05. 2011 do zaplataenia, potvrdil. V napadnutej vyhovujúcej časti, týkajúcej sa povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 718,90 eura spolu s úrokom vo výške 14,22% ročne od 17. 03. 2011 do zaplataenia a s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 824,78 eura od 01. 05. 2011 do zaplataenia a v časti výroku o trovách konania rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa v tejto časti na ďalšie konanie.

Po rozhodnutí odvolacieho súdu podal navrhovateľ návrh na doplnenie rozsudku (v lehote podľa § 166 ods. 1 OSP), v ktorom uviedol, že odvolací súd nerozhodol o napadnutej vyhovujúcej časti vo výške 146,72 eura, keďže v tejto časti odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa nepotvrdil, nezmenil, ani ho nevrátil späť, preto žiadal, aby odvolací súd rozsudok podľa § 166 ods. 1 OSP doplnil.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa na doplnenie rozsudku je dôvodný, preto dopĺňacím rozsudkom rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti ohľadne sumy 146,72 eura podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) OSP zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa v tejto časti na ďalšie konanie.

Z obsahu podaného návrhu navrhovateľa a z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa ním proti odporcovi domáhal vydania rozsudku, ktorým by mu súd uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 4.092,42 eura spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 19,99% ročne zo sumy 2.899,32 eura od 03. 03. 2011 do zaplataenia a úrokmi z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 3.196,03 eura od 01. 05. 2011 do zaplataenia a úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 22,68% ročne zo sumy 718,90 eura od 17. 03. 2011 do zaplataenia a úrokmi z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 824,78 eura od 01. 05. 2011 do zaplataenia a trov konania. V žalobnom návrhu navrhovateľ uviedol, že navrhovateľ uzavrel s odporcom zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorého poskytol odporcovi spotrebiteľský úver vo výške 3.000 eur a na základe písomnej žiadosti obsiahnutej v Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru vydal navrhovateľ odporcovi úverovú kartu a poskytol mu úverový rámec vo výške 20.000,-Sk (663,88 eura).

Súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 2. mája 2012, č. k. 6C/82/2012-55 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 4.092,42 eura spolu s úrokom vo výške 14,22% ročne zo sumy 2.899,32 eura od 03. 03. 2011 do zaplataenia s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 3.196,03 eura od 01. 05. 2011 do zaplataenia a s úrokom z dlžnej úverovej istiny vo výške 14,22% ročne zo sumy 718,90 eura od 17. 03. 2011 do zaplataenia a s úrokom z omeškania 9,25% ročne zo sumy 824,78 eura od 01. 05. 2011 do zaplataenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd návrh zamietol. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 626,33 eura a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľa. Keďže odvolanie podal len odporca vo vyhovujúcej časti, rozhodnutie súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti, teda v časti zaplataenia úroku z omeškania nad 14,22%, je rozhodnutie súdu prvého stupňa právoplatné.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, rozhodujúc o odvolaní navrhovateľa rozsudkom zo dňa 4. októbra 2012, č. k. 9Co/212/2012-82, rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti, týkajúcej sa povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.226,80 eura spolu s úrokom vo výške 14,22 eura ročne zo sumy 2.899,32 eura od 03. 03. 2011 do zaplataenia a s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 3.196,03 eura od 01. 05. 2011 do zaplataenia, potvrdil. V napadnutej vyhovujúcej časti, týkajúcej sa povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 718,90 eura spolu s úrokom vo výške

14,22% ročne od 17.3.2011 do zaplataenia a s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 824,78 eura od 1.5.2011 do zaplataenia a v časti výroku o trovách konania rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa v tejto časti na ďalšie konanie.

Podľa § 166 ods. 1 OSP, ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania, o trovách konania, alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže účastník do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť doplniť aj bez návrhu.

Keďže navrhovateľ podal návrh na vydanie dopĺňacieho rozsudku do 15 dní od jeho doručenia, odvolací súd preskúmal tento jeho návrh, pričom zistil, že pri vydaní rozsudku zo dňa 4. októbra 2012, č. k. 9Co/212/2012-82 nerozhodol o celom predmete konania, preto o nerozhodnutej časti, teda o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 146,72 eura, rozhodol týmto dopĺňacím rozsudkom, pričom dôvody zrušenia rozsudku súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti, týkajúcej sa povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 718,90 eura spolu s úrokom vo výške 14,22% ročne od 17. 03. 2011 do zaplataenia a s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 824,78 eura od 01. 05. 2011 do zaplataenia, a v časti výroku o trovách konania, sú dôvodmi aj pre zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa v časti zaplataenia sumy 146,72 eura, pretože aj zaplataenia tejto sumy sa navrhovateľ domáha titulom revolvingového úveru.

Podľa § 132 OSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa § 153 ods. 1 OSP súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhované dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu síce určil správne, avšak nesprávne ju interpretoval, alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

Súd je povinný rozsudok odôvodniť spôsobom zakotveným v ustanovení § 157 ods. 2 OSP, čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd, ako aj z článku 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov a právnymi závermi. Stav, kedy rozsudok neobsahuje náležitosti uvedené v ustanovení § 157 ods. 2 OSP, vedie v konečnom dôsledku k tomu, že sa stáva nepreskúmateľným. Za nepreskúmateľný je treba považovať aj rozsudok, v ktorom sa súd skutkovo a právne nevysporiadal s celým uplatneným nárokom, a za taký je treba považovať aj rozsudok, v odôvodnení ktorého súd neuviedol, prečo zamietol zvyšok návrhu navrhovateľa. Ak je rozhodnutie súdu prvého stupňa nepreskúmateľné, musí ho odvolací súd zrušiť, pretože inak by zaťažil konanie vadou, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Súd prvého stupňa ohľadne návrhu navrhovateľa titulom revolvingového úveru, teda v časti, týkajúcej sa povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 865,62 eura spolu s úrokom vo výške 14,22% ročne zo sumy 718,90 eura od 17. 03. 2011 do zaplataenia a s úrokom z omeškania vo výške 9,25%

ročne zo sumy 824,78 eura od 01. 05. 2011 do zaplata, sa v odôvodnení rozhodnutia obmedzil iba na konštatovanie, že navrhovateľ poskytol odporcovi kreditnú kartu s dohodnutým úverovým rámcom, pričom odporca bol povinný úver vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými so spotrebiteľským úverom v dohodnutých mesačných splátkach. Odporca si túto povinnosť riadne neplnil, preto mu na úveroch vznikol dlh, ako navrhovateľ špecifikoval v návrhu, spolu s príslušenstvom. Súd prvého stupňa sa pri vyhotovení rozsudku neriadil ustanovením § 157 OSP, keďže z jeho odôvodnenia nie je zrejmé, či sa zaoberal tým, či došlo v zmysle bodu IV.-1.1. a nasl. všeobecných podmienok navrhovateľa pre poskytnutie spotrebiteľského úveru k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere, teda či navrhovateľ odoslal odporcovi oznámenie o prijatí jeho žiadosti o poskytnutie úverového rámca a zaslal mu úverovú kartu, čo odporca namietal v odvolaní. Keďže súd prvého stupňa uvedeným spôsobom nepostupoval a neodôvodnil, na akom podklade posúdil jednotlivé vyplatené finančné nároky navrhovateľa, z ktorých dôkazov vyvodil oprávnenosť ich výšky, uvedeným postupom tak obmedzil odporcu v jeho práve na spravodlivé konanie a pri podaní opravného prostriedku vo vzťahu k zákonom vymedzeným odvolacím dôvodom, v dôsledku čoho mu odňal možnosť konať pred súdom. Odvolanie odporcu, podané z tohto dôvodu, je preto opodstatnené.

Z uvedených dôvodov odvolací súd aj v napadnutej vyhovujúcej časti, týkajúcej sa povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 146,72 eura, podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) OSP zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Názorom odvolacieho súdu je súd prvého stupňa v ďalšom konaní viazaný (§ 226 OSP).

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.